

I. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název práce:	Rehabilitace území halových laboratoří FS a FEI ČVUT v Praze - Dejvicích
Jméno autora:	Bc. David Hlaváč
Typ práce:	diplomová
Fakulta/ústav:	Fakulta stavební (FSv)
Katedra/ústav:	Katedra architektury
Oponent práce:	Ing.arch. Veronika Opletalová
Pracoviště oponenta práce:	

II. HODNOCENÍ JEDNOTLIVÝCH KRITÉRIÍ

Splnění zadání	splněno
Kvalita konceptu, kvalita výsledné formy	A - výborně
Provozní řešení, kvalita prostorových vazeb	B - velmi dobře
Kvalita technického řešení	A - výborně
Úplnost, srozumitelnost a grafická úroveň práce	B - velmi dobře

III. SOUHRNNÉ SLOVNÍ HODNOCENÍ PRÁCE (doporučený min. rozsah 1000 znaků)

Kvalita konceptu, kvalita výsledné formy

V diplomové práci nejsou prezentována východiska urbanistického řešení, které bylo předmětem předdiplomního projektu. Lze konstatovat, že návrh nerehabilituje původní urbanistickou osu od Akademie věd v její čistě radiální podobě. Stavba tvoří naopak předěl, který tuto osu rozvětjuje do dvou koridorů – první vedoucí interiérem stavby, druhý skrz nově navržený veřejný prostor propojující ulici Velflíkovu a Šolínovu.

Celkový architektonický výraz stavby je mi sympatický. Díky rozložení budovy do plochy, bez výrazných výškových akcentů, nepřevyšuje stavba okolní zástavbu. Její organicky tvarovaný půdorysný tvar vnáší novou architektonickou formu do ortogonální struktury kampusu. Uvnitř i vně stavba vytváří prostory, které plynule přecházejí jeden do druhého, vznikají zajímavé průhledy mezi interiérem a exteriérem. Úskalím této „kontinuity“ může být určitá monotónnost dlouhých fasád - a to jak na straně exteriéru, tak interiéru.

Materiálové řešení stavby (jak interiéru, tak exteriéru) na mě působí poněkud monochromaticky, studeně. Nicméně koresponduje s referenčními stavbami předloženými v úvodu práce, a tudíž se jedná o autorův záměr; je to věc individuálního názoru.

V interiéru stavby postrádám architektonické ztvárnění stěn místností orientovaných do atria – přimluvila bych se za větší míru prosklení, použití obkladových materiálů, širší škálu barev...

Provozní řešení

Architektonické řešení objektu vytváří velmi příjemné uspořádání vnitřních prostor budovy. Díky horizontálnímu rozložení hmoty a atriím je celý vnitřní prostor budovy kontinuální. Nárazové „špičky“ vertikální dopravy jsou minimalizovány.

Jednotlivé funkce jsou vhodně poskládány do logických celků, nikoliv monofunkčních bloků. Za výjimečně zdařilé považuji řešení auditorií, která jsou přirozeně zakomponována do klesající části budovy a výborně provozně vyřešena vč. předprostorů.

Přínosným krokem bylo rovněž zpracování průzkumu mezi studenty, jehož závěry jsou v provozním řešení zohledněny.

Budova má dva hlavní vstupy – jeden z veřejného prostranství propojující ul. Šolínovu a Velflíkovu, druhý z ul. Studentská. Oba dva vstupy dle mého názoru nejsou dostatečně dobře identifikovatelné. Zejména vstup z ul. Studentská postrádá „předpolí“ a nenavazuje na žádnou z pěších tras na protější straně ulice.

V exteriéru stavby vznikají velké plochy veřejného prostoru (prostranství mezi objektem a budovou menzy, pochozí střecha). Zamyslela bych se nad jejich měřítkem a využitelností. O víkendech a v letních měsících bývá kampus vylidněný a tyto velké plochy by mohly působit poněkud bezútěšně. Zejména v případě střechy by bylo vhodné plochu nějak architektonicky artikulovat, nebo využít jenom její část, vytvořit střešní „krajinu“.

Řešení dopravy v klidu bych rozšířila o orientační bilanci (výpočet dle PSP vs. návrh) a koncepci parkování na povrchu – v ulici Velflíkova a Studentská jsou dnes podélné parkovací zálivy, v projektu žádná povrchová stání, ani záliv pro zásobování objektu, navržena nejsou.

Technické řešení

Projektová dokumentace je řešená v podrobnosti odpovídající školní práci. Navržená konstrukční a stavebně-technická řešení jsou standardní a vhodně aplikovaná.

Vzhledem k charakteru stavby mohlo být více pozornosti v technické části práce věnováno řešení vnitřní akustiky. Představení konceptu -základních principů- akustického řešení (pro atrium, posluchárny, dělicí konstrukce atd.) považuji za vhodné „technické“ téma při obhajobě práce.

Bezbariérové řešení stavby: V nových veřejných stavbách by součástí každého většího bloku toalet měla být kabina pro ZTP, a to jak v oddílu mužů, tak žen. Rovněž bych zvažila možnosti bezbariérového přístupu na střechu – už jen z důvodu údržby.

Více pozornosti bych věnovala také enviromentálnímu konceptu stavby a jeho zakomponování do architektonického designu. Např. zařazení vodních prvků do nově vzniklého parteru – jako součást „koloběhu vody“.

Úplnost, srozumitelnost a grafická úroveň práce

Z hlediska formálního bych práci vytkla chybějící vysvětlení urbanistického konceptu (výňatek předdiplomního projektu). V architektonické části chybí popis, příp. barevné grafické vyznačení, funkcí jednotlivých prostorů – lze je odušit pouze na základě zařízení nábytkem. Rovněž počty a rozmístění výtahů jsou z půdorysů špatně čitelné.

Jinak je práce přehledná a zpracována na vysoké grafické úrovni.

Lze konstatovat, že návrh interiéru a parteru stavby jsou řešeny spíš „ve zkratce“. Jedná se o disciplíny relativně podobné (hierarchie prostorů, zónování, mobiliář, osvětlení, povrchy...). Je to svébytná a komplexní úloha, kterou je těžké v širokém záběru diplomního projektu vypracovat na patřičné úrovni. Osobně se domnívám, že při zadání diplomního projektu by měla být energie studenta nasměřována pouze na jednu z těchto dvou úloh, aby bylo reálné ji vyřešit důkladněji.

IV. NÁVRH KLASIFIKACE

Předložený diplomní projekt hodnotím jako velmi zdařilý, autor prokázal schopnost samostatného řešení komplexní architektonické úlohy velkého rozsahu. Vzhledem k některým výše zmíněným drobným nedostatkům navrhuji celkové hodnocení **B – velmi dobře**.

Datum: 9.6.2023

Podpis:

